

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1303/2022
30.11.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Биљане Синановић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Марјана Рушитовића, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Марјана Рушитовића – адвоката Дејана Бачанина, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 967/21 од 06.06.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 633/22 од 26.09.2022. године, у седници већа одржаној дана 30.11.2022. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марјана Рушитовића – адвоката Дејана Бачанина, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу К 967/21 од 06.06.2022. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 633/22 од 26.09.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 55а Кривичног законика, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу К 967/21 од 06.06.2022. године окривљени Марјан Рушитовић оглашен је кривим због извршења кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од четири године и два месеца у коју му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом окривљени је обавезан да оштећеном исплати имовинскоправни захтев и да накнади трошкове кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 633/22 од 26.09.2022. године, усвојена је жалба Основног јавног тужиоца у Нишу и преиначена пресуда Основног суда у Нишу К 967/21 од 06.06.2022. године, у делу одлуке о казни, на тај начин што је окривљени за кривично дело разбојништво из члана 206. став 1. КЗ, за коју је првостепеном пресудом оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од шест година и један месец у коју казну му је урачунато време проведено у притвору, док је жалба браниоца окривљеног одбијена као неоснована и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Бранилац окривљеног Марјана Рушитовића – адвокат Дејан Бачанин захтев за заштиту законитости поднео је само против пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 633/22 од 26.09.2022. године, међутим из образложења поднетог захтева произилази да га подноси против обе правноснажне пресуде. Захтев је поднео због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, али из образложења произилази да га подноси због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и 2) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно одлучивање, или их преиначи или преиначи само пресуду Апелационог суда у Нишу Кж1 633/22 од 26.09.2022. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев је неоснован у делу у којем се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, бранилац окривљеног Марјана Рушитовића у захтеву за заштиту законитости наводи да је другостепеном пресудом повређен закон на штету окривљеног из разлога што нису били испуњени услови за примену члана 55а КЗ о вишеструком поврату и није било основа да се окривљени строжије казни.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Марјана Рушитовића се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Одредбом члана 55а Кривичног законика („Сл. гласник РС“, бр.35/2019 од 21.05.2019. године, који се примењује од 01.12.2019. године), прописано је да ће суд, за кривично дело учињено са умишљајем, за које је прописана казна затвора, изрећи казну изнад половине распона прописане казне под следећим условима: 1) ако је учинилац раније два пута осуђен за кривично дело учињено са умишљајем на затвор од најмање једну годину; 2) ако од дана отпуштања учиниоца са издржавања изречене казне до извршења новог кривичног дела није протекло пет година.

Из списка предмета произилази да је окривљени Марјан Рушитовић четири пута осуђиван за кривична дела учињена са умишљајем на казну затвора у трајању од најмање 1 (једне) године и то пресудом Основног суда у Нишу К 6293/10 од 06.09.2010. године због кривичног дела из члана 205. став 1. у вези члана 61. КЗ на казну затвора у трајању од једне године и осам месеци, пресудом Основног суда у Нишу К 939/14 од 18.10.2017. године којом је осуђен због кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ на казну затвора у трајању од једне године, пресудом Основног суда у Нишу К 386/18 од 28.01.2019. године којом је осуђен због кривичног дела из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ на казну затвора у трајању од једне године, пресудом иностраног суда у Хамбургу 3000Js453/15 941 од 22.07.2016. године због кривичног

дела покушај провале у стан са крађом на казну затвора у трајању од једне године, чиме је у конкретном случају испуњен први услов из члана 55а КЗ.

У конкретном случају испуњен је и други услов из члана 55а КЗ имајући у виду да из списка предмета произилази да је окривљени казну по пресуди иностраног суда у Хамбургу 3000Js453/15 941 од 22.07.2016. године издржао 06.11.2016. године, а казну по пресуди Основног суда у Суботици К 127/19 од 18.04.2019. године издржао 20.12.2019. године, те да је окривљени ново кривично дело извршио 24.07.2021. године, односно у року који је краћи од пет година.

Следствено наведеном, наводи захтева браниоца окривљеног Марјана Рушитовића којима се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55а КЗ, су од стране Врховног касационог суда оцењени као неосновани.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Марјана Рушитовића у осталом делу је одбачен као недозвољен.

Бранилац окривљеног Марјана Рушитовића – адвокат Дејан Бачанин, у поднетом захтеву наводи да се правноснажне пресуде заснивају на доказима на којима се не могу заснивати на који начин указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, а због које повреде је подношење овог правног лека дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, у образложењу захтева бранилац, заправо оспорава налаз и мишљење вештака Завода за судску медицину Ниш од 20.08.2021. године истичући да је у налазу наведено да повреде које је задобио оштећени могу да настану на више начина, како на начин како описује оштећени, али и на начин како је описао окривљени, али да је већа вероватноћа да су настале онако како је то навео оштећени, као што оспорава оцену налаза дату од стране суда. Поред наведеног бранилац оспорава веродостојног исказа оштећеног за кога наводи да конзумира наркотику због чега је више пута кажњаван, као и исказе саслушаних сведока АА и ББ за које наводи да нису били очевици догађаја, али да су заинтересовани за исход поступка јер су у родбинској вези са оштећеним. Овакви наводи браниоца окривљеног суштински представљају оспоравање чињеничних утврђења у правноснажним одлукама и указивање на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним одлукама.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, као разлог побијања правноснажних пресуда, само формално означава повреду закона због које је подношење захтева дозвољено окривљеном, док суштински указује на погрешно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Марјана Рушитовића, у овом делу, оценио недозвољеним.

Поред наведеног у захтеву се наводи и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противуречност између онога што се наводи у разлозима пресуде о садржини исправа и записника о датим исказима у поступку, на који начин

се указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног Марјана Рушитовића и у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, у делу којим је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић